

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Introductio De feruentibus Amoris, & Gratitude affectibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

INTRODVCTIO
DE FERVENTIBVS
AMORIS ET GRATI-
tudinis affectibus.

EDITATIONES, quas in
precedentibus huius operis
partibus posuimus, fuerunt
præcipuè de Mysterijs; quæ
spectât ad humanitatem Ie-
su Christi Domini nostri;
& opera, quæ in ea; & per
eam ipse gessit antè & post Resurrectionem;
quamvis aliquæ fuerint insertæ; de aliquibus
Mysterijs, ipsius Diuinitatis proprijs, propter
connexionem, quam habent inter se, quatenus
ab vna eademque persona proueniunt, quæ si-
mul est Deus & homo: quas verò in hac partè
ponemus, illæ erunt præcipuè, de Mysterijs;
quæ pertinent ad Diuinitatem, & Trinitatem
Dei; & ad opéra, quæ ab eo in bonum homi-
num procedunt: quibus, propter eandem cõ-
nexionem, inserentur etiam aliquæ de My-
sterijs spectantibus ad humanitatem. Et quam-
uis hæc (teste S. Thoma) sint magis nostræ de- 2. 2. q. 52.
bili naturæ proportionata; illa tamen, quæ 4. 3. maxi-
sunt Diuinitatis, sunt ex se magis excellentia, me ad 2. &
quibus præcipuè pascuntur Angeli, & spiri- q. 180. a. 4.
tus Beati; illique viri perfecti, qui corpore

4
in terra degentes, spiritu habet suam conuer-
sationem in celis; & continua Meditatione, &
contemplatione rerum coelestium, augent ac-
perficiunt flagrantem Dei amorem, & perfe-
ctam cum eo vnitionem, quae finis & scopus
est viae VNITIVAE, vt dictum est in quinta
Partis Introductione.

S. Basilius
in Reg. Bre-
ui. 157.

11

PRAECLARE hoc explicuit S. Basilius, re-
spondens ad quandam interrogationem, sibi a
suis Monachis propositam, circa affectionem,
qua esset Deo seruiendum, & in quo ea affe-
ctio consisteret: quibus ipse his verbis respon-
dit: Bonam animi affectionem, ego esse existi-
mo, cupiditatem vehementem placendi Deo,
eamque insatiabilem & stabilem, & constantem.
Comparatur autem hac ex solerti & continenti
contemplatione magnitudinis gloriae Dei, & gra-
ta repetitione, & recordatione assidua datorum
nobis beneficiorum a Deo: Ex quibus in anima il-

a Matt. 22.
37.

b Psal. 41. 2.

c Rom. 8. 35.

lud ingeneratur, a diliges Dominum Deum
tuum ex toto corde tuo, & ex tota fortitudi-
ne tua, & ex tota mente tua, sicut faciebat ille,
qui dixit: b Quemadmodum desiderat anima
mea ad fontes aquarum, ita desiderat anima
affectione, seruiendum est Deo, illudque effici-
endum, quod dictum est ab apostolo: c. b. Quis
nos separabit a charitate Christi? tribulatio,
an angustia, an persecutio, an nuditas, an pe-
riculum, an gladius? &c. Haec Basilius: Qui-
bus verbis, breuiter nos docet S. Doctor, prin-
cipalem finem vitae Contemplatiuae, in supre-

mogra-

DE AMORIS AFFECTIB: 5

mo gradu suæ perfectionis; & præcipua me-
dia, eam obtinendi; & fructum, qui ex illis
medijs prouenit. Simul verò & eâdem operâ
declarauit quoque, quanta perfectione exer-
cenda sint opera vitæ actiuæ, adiuncta scili-
cet illis, internâ deuotione, & spiritus feruo-
re: qui in eo est situs, vt magnoperè afficia-
mur, ad ea, quæ sunt Diuini obsequij; deside-
rantes in eis placere, non mundo aut carni,
aut nobis ipsis, sed soli Deo: eò quòd ipse
talis sit, qualis reuera est: cui nostro de-
siderio, hæ quatuor conditiones sunt adiun-
gendæ.

PRIMA est, vt non sit desiderium tepi-
dum aut remissum; quale est pigrorum, quod
sistit in solo desiderio, cum magno desideran-
tis detrimento, iuxta illud, quod Spiritus san-
ctus dixit, *d desideria occidunt pigrum*; sed
esse debet vehemens, forte, & efficax, quale
est feruentium, quod non sistit, nisi ad ipsa
opera perueniat, quæ præstat integrè & ex-
actè.

SECUNDA conditio est, vt sit desiderium
insatiabile: ne videlicet facillè sit contentus
paucis aliquibus, quæ præstat, aut perfert, et-
iamsi faciat aut perferat, quantum potest; sed
vt ad multo plura extendat se illud deside-
rium: nec solum tædio aut fastidio bonorum
operum non afficiatur; sed etiam tantâ fame
illa appetat, vt nunquam satietur, &, sicut ig-
nis, *e nunquam dicat sufficit.*

TERTIA conditio est, vt sit stabile, ne vi-

I.

d *Prov. 21.*

25.

II.

e *Prov. 30.*

16.

III.

f *Prm. 13. 4.*

delicet ab hoc in illud facile moueatur, sicut piger, de quo ait Spiritus sanctus, *f vult & non vult piger*. Leuiter enim varia virtutis exercitia vult experiri, hæc relinquens ex tædio, & alia atque alia aggrediens, absque firmitate & stabilitate in bono, quod semel cœpit; cum tamen illa stabilitas, valde sit necessaria, ad culmen perfectionis, peruenire cupienti.

IV.

//

g *Psal. 41. 3.*

QVARTA, vt ita sit constans, & perseverans vsque ad mortem; vt non solum non dimittatur, sed nec laxetur, aut intepescat, ob tentationes aut persecutiones occurrentes; & inuictò pectore, magnoque animi robore, hinc omnibus se opponat, sicut g *ceruus* valde sitiens, *desiderans ad fontes aquarum*, magna vi fruticeta & crepidines perumpit, donec ad aliquem fontem perueniat, vbi sitim suam extinguat. Has omnes proprietates habuit desiderium, quo CHRISTVS Dominus tenebatur exequendi voluntatem Patris, circa nostram reparationem; vt ex ijs, quæ in tertia & quarta parte sunt dicta, constat. Quæ sola consideratio sufficeret, ad similem in nobis affectum excitandum, cum par sit discipulum imitari suum Magistrum; & sit æquissimum, eodem affectu me in eius obsequium impendere, quo ipse se impendit in meum commodum.

S E D relicta nunc hac consideratione, de qua multa sunt dicta, idem Sanctus Basilius alias duas hinc ponit, quæ ad nostrum institutum

turum multum valent, quibus sensim obtine-
tur hic affectus, cum conditionibus prædi-
ctis.

I.
PRIMA est, consideratio magnalium Dei,
& excellentiarum ac perfectionum eius, pro-
pter quas dignus est, qui ametur, laudetur, &
ei seruiatur, ac obediatur infinito quodam af-
fectu, si id esset possibile: sed quia id non
est: omnes tamen & singulæ earum mouent,
& obstringunt nos, ad procurandum affe-
ctum, quem habere possimus vehementissi-
mum, insatiabilem, constantem, & perseue-
rantē. siquidem, ut ait Ecclesiasticus: *h etiam si h Eccl. 43.*
glorificetis Dominum quantumcunque potueri- 32.
tis, superualebit adhuc.

II.
SECUNDA est, contemplatio innumerabi-
lium beneficiorum, quæ de ipsius manu acci-
pimus; ab ipso donata amore quodam vehe-
menti, insatiabili; & ita cōstanti, ut nunquam
bene nobis faciendo defatigetur, nec dona sua
communicando satietur; nec porro cessabit,
quod in se est illa nobis communicare per to-
tam æternitatem suam. Qua ratione obstrin-
git nos lege gratitudinis, ut desideremus infi-
nitis ei⁹ beneficijs reddere infinita obsequia,
si ea nobis essent possibile; siquidem, quid-
quid nos possumus, est parum ad responden-
dum plurimis, quæ ipsi debemus.

Ex his colligit S. hic Doctor, quòd his cōsi-
derationibus, generetur sensim in anima per-
fectio illi⁹ amoris, quo Deus vult diligi, cū di-
cit: *Diliges Dominū Deū tuū, ex toto corde tuo,*
i Dou. 6.5.
i Mat. 22.
37.
i Luc. 10.27.

S. Thom. 2.
2. q. 44. a.
4. & 5.

Ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua, & ex omnibus viribus tuis. Omnes itaque facultates nostræ internæ & externæ, sensus omnes, & membra corporis nostri, modo quo singula possunt, occupentur in diligendo Deum, & iuvent operationem amoris insatiabili vehementia, & perseverantia. Nam memoria & intellectus solùm diligunt, cùm recordantur, & cogitant, ac perpendunt ea, quæ ad amorem prouocant; imaginandi, & appetendi facultates etiam tunc diligunt, cùm producunt imaginationes & affectus, qui excitant, & acuunt amorem: Sensus diligunt, quando oculi, aures, lingua, & gustatus oblectantur, videndo, audiendo, & loquendo de rebus, quæ ad ipsam amorem diriguntur; & omnia membra corporis diligunt, quando subseruiunt ad exequenda opera amoris Dei: Ac denique omnes nostræ vires, amare censentur, cùm omnes occupantur in Deo diligendo, quæ possunt intensione; & in superandis difficultatibus, quæ obsistunt; & in resistendo tentationibus, quæ à diligendo, illas auertunt: quod ita *charitas* in anima radiceatur & fundetur, vt *l creatura nulla possit eam ab illa separare, nec in aqua multa tribulationum eam extinguere, aut flumina eius flammis obruere*: imò potius illæ, huiusmodi aduersitatibus ita crescant, & perficiantur; vt nos permoueant ad imitandas heroicas & exemplares Diuinitatis virtutes, (quarum fiet mentio infra Meditatione sexta) eo modo, quò CHRIS-

STVS Dominus, quà homo, eas est imi-
 tatus: qui optimo iure dicere nobis potest:
Imitatores mei estote, sicut ego Patris mei. Hęc
 omnia complectitur via VNITIVA, & finis
 harum Meditationum. Nam, etsi amor & affe-
 ctus adeo excellens, vt prædictum est, sit do-
 num gratuitum Spiritus S. qui placidè & abs-
 que multis ratiocinationibus, n̄ *introducitur* n̄ *Cant. 2. 4.*
 suos electos *in cellam vinariam*, eosque ine-
 briat feruentissimo amoris sui vino, magnas-
 que delicias illis impertitur, in cognitione,
 quæ habetur ipsa experientia immensæ cha-
 ritatis ipsius; ex nostra nihilominus parte,
 eius auxilio adiuti, eidem cellæ appropinqua-
 mus, volantes duabus his alis duplicium harum
 Meditationum, circa perfectiones ipsius Dei,
 & eiusdem in nos beneficia. Quæ Meditatio-
 nes ita vicissim inferuntur, ob connexionem,
 quam inter se habent; eò quod in hac vita, non
 possumus peruenire ad cognitionem Magna-
 tum ipsius Dei, nisi per eius opera, beneficia,
 & dona, quæ ab eo promanant: & quoniam in
 huiusmodi donis, simul resplendent multa
 Dei attributa; ideo etiam in meditatione
 alterius horum, inferenda sunt
 aliqua, quæ pertinent ad
 alterum.